

Univerzita Karlova udělila tři stříbrné pamětní medaile

27.6.2024 - Helena Zdráhalová | Univerzita Karlova

Na posledním předprázdninovém zasedání Vědecké rady udělila Univerzita Karlova tři stříbrné medaile. Ve čtvrtek 27. června si je z rukou prorektora Jana Kuklíka převzali při příležitosti významných životních jubileí profesori Radan Brůha, Jan Pachtl a František Vítek.

Tři stříbrné medaile UK putovaly do rukou Jana Pachla, Františka Vítka a Radana Brůhy (zleva).

Univerzita Karlova vyznamenala u příležitosti významného životního jubilea profesora Radana Brůhu, který působí na 1. lékařské fakultě UK a ve Všeobecné fakultní nemocnici, za celoživotní dílo v oboru gastroenterologie a hepatologie a za dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na UK.

Medaile všem oceněným předával prorektor UK Jan Kuklík (vpravo).

Profesor Brůha se zaměřuje na problematiku chronických jaterních chorob, portální hypertenze i dalších komplikací jaterní cirhózy, a to jak po stránce praktické péče o pacienty, tak po stránce výzkumné. Spolu se spolupracovníky ze IV. interní kliniky 1. LF UK byl autorem dvou multicentrických studií v ČR, které řešily problematiku krvácení z jícnových varixů, a spoluřešitelem mnoha dalších jak národních, tak mezinárodních studií.

Další oblastí jeho odborného zájmu jsou metabolické jaterní choroby – především Wilsonova choroba; v ambulancích IV. interní kliniky je sledován pravděpodobně nejvyšší počet pacientů s touto chorobou v ČR. Dále se věnuje endoskopickým a invazivním metodám, které souvisejí s jaterními chorobami – jedná se především o problematiku žlučových cest portální hypertenze.

Profesor Brůha je autorem či spoluautorem více než 100 odborných článků v domácích a zahraničních časopisech. Podílí se též na postgraduálním vzdělávání v oboru hepatogastroenterologie.

„Je pro mě velkou ctí být součástí univerzity. Na lékařské fakultě jsem strávil více než dvě třetiny svého života, a to i díky tomu, že jsem měl štěstí na své učitele, žáky i kolegy,“ zdůraznil profesor Radan Brůha, který před několika dny oslavil své šedesáté narozeniny, a poděkoval za udělení stříbrné medaile UK.

Dalším vyznamenaným byl profesor Jan Pachtl, emeritní přednosta Kliniky anesteziologie a resuscitace 3. lékařské fakulty UK a Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Stříbrnou pamětní medaili UK si převzal za celoživotní dílo v oboru anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny a také za dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na UK.

Profesor Pachtl je mezinárodně uznávanou osobností v oboru Anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína. Postupně se věnoval několika nosným tématům svého oboru: parenterální a enterální výživě kriticky nemocných dětí, intenzivní péči o děti se závažnými kardiologickými onemocněními a po kardiochirurgických výkonech, péči o děti s Reyenovým syndromem, řešení dostupnosti paracetamolu v rámci ukončení „aspirinové“ éry, invazivnímu monitorování nitrolebního tlaku u dětí a dospělých, výzkumu v oblasti tryskové ventilace. Tyto okruhy vědecké práce profesora Pachla vedly k celkem 95 publikacím registrovaným ve WoS, kde má 1592 citací a H-index 18.

Profesor Jan Pachl má zásluhu na vybudování urgentního příjmu pro kriticky nemocné ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady. Dnes je toto pracoviště vedle péče o závažně nemocné významnou klinickou bází pro výzkum v oblasti intenzivní medicíny u nás. Navíc se v posledních dvaceti letech podílel na rozvoji a směřování klinického výzkumu jako předseda Etické komise FNKV.

Profesor Pachl se na 3. LF UK podílel na reformě výuky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny. Své znalosti a zkušenosti předával a stále předává studentům a mladým lékařům v rámci postgraduálního a specializačního vzdělávání.

„Je pro mě obrovskou ctí, že mě Vědecká rada UK doporučila na toto významné ocenění. Chtěl bych zdůraznit to, že za ty roky, kdy jsem pracoval v Motole a pak i ve FNKV, jsem potkal řadu velmi krásných lidí a kolegů, a to vnitřně i medicínsky. Byly to někdy těžké dny, ale přinesly pak to kýžené ovoce. Toto ocenění nepatří jenom mně, ale je to ocenění práce i mých kolegů, ať už z 2., nebo ze 3. lékařské fakulty,“ podotkl profesor Jan Pachl, který ocenění získal u příležitosti svých sedmdesátých pátých narozenin.

Třetím vyznamenaným byl profesor František Vítek, který při příležitosti významného životního jubilea získal stříbrnou pamětní medaili UK za celoživotní dílo v oboru biofyziky a informatiky a za dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na UK. Profesor Vítek absolvoval Matematicko-fyzikální fakultu UK se specializací jaderná fyzika. Po absolvování nastoupil na 1. lékařskou fakultu UK, kde se odborně věnoval aplikacím radionuklidů v nově vznikající nukleární medicíně.

V šedesátých letech byl vyslán na dlouhodobý pobyt do Itálie na Ústav klinické fyziologie CNR při univerzitě v Pise. Tím začala dlouholetá spolupráce, která trvala až do roku 1999. V rámci programu ERASMUS v letech 2000–2005 opakovaně přednášel biofyziku na Job Creation Oriented Biotechnology na Università di Perugia (Itálie).

Od příchodu na 1. LF UK se podílel na výuce lékařské biofyziky a na sepsání všech skript a učebnic vydaných katedrou během posledních padesáti let. Je autorem prvního skriptu *Lectures on Biophysics with Medical Orientation*, které vydalo Nakladatelství Karolinum pro zahraniční studenty a které využívaly i další lékařské fakulty v ČR. Je spoluautorem první celostátní učebnice lékařské fyziky vydané po roce 1989 a spoluautorem současných učebnic biofyziky pro české studenty (*Základy lékařské fyziky*) i pro zahraniční studenty (*Basics of Medical Physics*).

Po vědecké stránce se věnoval matematickému modelování kinetiky značených látek v biologii a nukleární medicíně. Je autorem nebo spoluautorem více než 70 publikací v impaktovaných odborných časopisech.

„Když jsem jako student MFF UK přemýšlel o svém budoucím zaměření vzhledem ke specializaci jaderná fyzika, napadla mě lékařská fakulta, navštívil jsem Fakultu všeobecného lékařství a skutečně jsem tam ještě jako student pátého ročníku nastoupil na Fyzikální ústav. Tehdy jsem netušil, že pracovní poměr bude trvat až do současné doby. Víím, že ocenění, které dostávám, patří především spolupracovníkům z Ústavu biofyziky a Ústavu nukleární medicíny, ve které se původní ústav přeměnil, a pracovníkům Ústavu klinické fyziologie CNR při univerzitě v Pise, kam jsem se dostal v roce 1967 jako stipendista Mezinárodní atomové agentury ve Vídni. Děkuji vedení 1. LF a univerzity za ocenění, které dnes dostávám, a také za to, že vytvářela celou mou kariéru vhodné pracovní podmínky. Takže teď na jejím konci mohu s potěšením konstatovat, že rozhodnutí, které jsem kdysi dávno udělal, bylo velmi správné,“ usmíval se profesor Vítek, který se v červnu letošního roku dožil úctyhodných devadesáti let.

<https://cuni.cz/UK-6311.html?locale=cz&news=22620>